

MIKALOJUS IVANAUSKAS
inžinierius, dailininkas

1931 metais baigė Kauno aukštesniosios technikos mokyklos Statybos skyrių (dabar Kauno technikos kolegija). Vėliau studijavo Vytauto Didžiojo universitete, teologijos – filosofijos fakultete. Suprojektavo Aleksoto keltuvo statybinės dalies konstrukcijas ir 1935 metais vadovavo jo statybai. Laimėjo Panevėžio gamtos muziejaus ir Kauno kapinių išplanavimo architektūrinius konkursus.

M. Ivanausko asmenybė išskirtina tuo, kad jis buvo ne tik inžinierius, bet ir dailininkas. Jau 1938 metais buvo suorganizavęs savo “liepsnos” tapybos ir grafikos darbų parodą.

Pasitraukęs į Vakarų po Antrojo pasaulinio karo Vakarų Vokietijoje tęsė “liepsnos” tapybą, vis ją tobulindamas. Schogau ir Kempteno pabėgėlių stovyklose dalyvavo parodose su savo dailės darbais.

Emigravęs Brazilijon įsijungė į lietuvių menininkų eiles ir 1952 metais dalyvavo pirmoje lietuvių meno parodoje, o 1955 metais per eucharistinį kongresą – lietuvių religinio meno parodoje. San Paulo mokslo ir technikos muziejuje surengė lietuvių architektų parodą, kurioje buvo 1500 eksponatų. Parodą aplankė daugiau nei 600 000 žmonių.

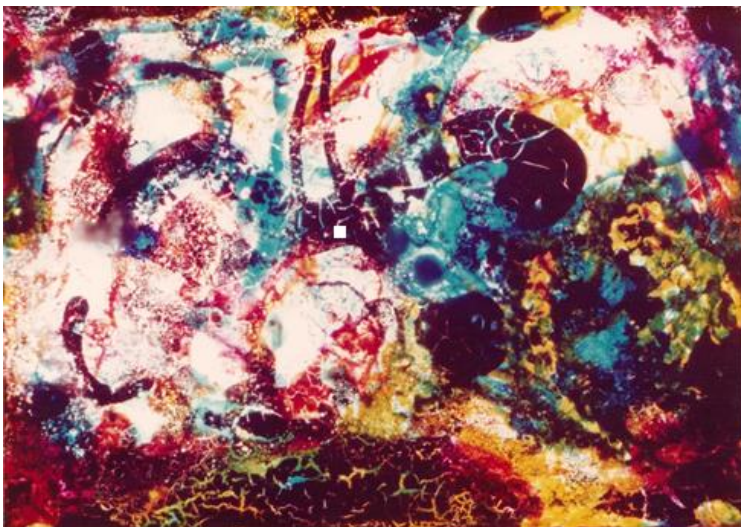
Nuo 1958 metų įsikūrė Amerikoje. Pradėjo dirbti inžinerinį darbą pagal specialybę ir tęsė dailininko karjerą, tobulindamas “liepsnos” tapybą (kai spalva išgaunama liepsnai veikiant skaidriais chemikalais išteptą paveikslo paviršių).

Surengė šešias asmenines tapybos parodas, parengė spaudai lietuvių ir anglų kalbomis vadovėlį apie “liepsnos” tapybą. Šia nauja technika nutapytą R. Niksono portretą 1965 metais autorius padovanojo pačiam prezidentui.

Iš Kauno technikos kolegijos muziejaus archyvų

"Stichija" 1969

"Rojus" 1969 m.

"Mano siela" 1969 m.